نهادهای دانشجویی

موانع تشکیل اتحادیه شوراهای صنفی دانشگاه‌ها

گروه اجتماعی: به نظر می رسد مدیران وزارت علوم قصد دارند با خط کشی بین انواع فعالیت های تشکل های دانشجویی بهتر آنها را کنترل کنند. مدیران این وزارتخانه از بدو ورود به عرصه مدیریت آموزش عالی کشور بر جدایی فعالیت های صنفی شوراهای صنفی، فعالیت سیاسی انجمن های اسلامی و فعالیت علمی انجمن های علمی تاکید داشته اند. وزارت علوم با این کار درصدد است که بیش از گذشته کنترل فعالیت های سیاسی دانشگاه ها را در دست داشته باشد. معاون فرهنگی و اجتماعی وزیر علوم نیز چندی پیش به صراحت این را اعلام کرده بود: «با توجه به این که در حال حاضر سیاست در تمامی فعالیت های جمعی دانشجویی رخنه کرده است معاونت فرهنگی وزارت علوم در نظر دارد این دسته از فعالیت های دانشجویی را از سایر فعالیت ها تفکیک کند. وزارت علوم طی مکاتباتی با دانشگاه ها بر فعال شدن انجمن های علمی تاکید کرده و برای این منظور، بودجه خاصی را اختصاص داده است.» با این حال در شرایط حساس شوراهای صنفی این تقسیم کار را می شکنند و در کنار انجمن های اسلامی به یاری دفاع از حقوق خود می شتابند. نمونه اخیر این اتفاق را می توان در ناآرامی های کوی دانشگاه تهران پس از بازنشسته شدن چند تن از استادان دانشکده حقوق این دانشگاه دید. به این ترتیب شاید فعالیت های صنفی و گسترش تشکل های صنفی دانشجویان نه تنها از بار اعتراضات دانشجویی کم نکند که فعالیت های آنها را به سمت کارهایی با هزینه کمتر و بازده بیشتر هدایت کند. یکی از نمونه های گسترش این فعالیت های صنفی می تواند تشکیل اتحادیه شوراهای صنفی دانشگاه های کشور باشد که وزارت علوم چندان با تشکیل آن موافق نیست.

■ **اتحادیه‌ای برای پیگیری موضوعات اجتماعی**

درخواست کتبی مجوز اتحادیه سراسری شوراهای صنفی ۲۰ فروردین ماه امسال به وزارت علوم ارسال شده است. مسئولان وزارت علوم هنوز در این زمینه مباحث مختلفی را بیان می کنند و دانشجویان نیز همچنان مصر به اخذ مجوز از وزارت علوم هستند. این اتحادیه اسفندماه سال گذشته در دهمین نشست شوراهای صنفی در دانشگاه صنعتی اصفهان تشکیل شد. مجمع عمومی این اتحادیه پس از شکل گیری در بیانیه‌ای به اعلام موجودیت پرداخته و اظهار کرده بود: «اراده شوراهای صنفی دانشجویان پس از سال ها بر این قرار گرفت که در سایه اتحاد و تجمیع نیروهایشان به پیگیری مثمرثمر مطالبات کلان صنفی دانشجویان بپردازند.» فعالان صنفی در این بیانیه خاطرنشان کرده بودند: «اتحادیه صنفی، شأن خود را در قالب پیگیری موضوعات اجتماعی دانشجویان دانسته و در این مجال به جامعه دانشجویی و آکادمیک کشور اعلام می دارد که این اتحادیه از هر گونه پیگیری خطوط سیاسی و جناحی مبرا بوده و منافع اجتماعی دانشجویان را در درجه اول و منافع ملی را در وهله بعد به عنوان چراغ هدایت خود در نظر خواهد گرفت.» خبرگزاری مهر درباره این اتحادیه سلسله گفت وگوهایی را انجام داده است که می خوانید.

■ **باید مشخص شود شوراهای صنفی نهاد هستند یا تشکل**

محمدباقر خرمشاد معاون فرهنگی وزیر علوم در خصوص فعالیت های صنفی دانشجویان می گوید: «مطالعه کارشناسی دقیقی را در بحث شوراهای صنفی به عنوان یکی از انواع کارهای جمعی در دانشگاه شروع کرده ایم تا به سامان مند شدن آنها کمک کنیم.» او درباره ساختار تشکیلاتی شوراهای صنفی می گوید: «یکی از سئوالاتی که مطرح می شود این است که شوراهای صنفی نهاد هستند یا تشکل؟ وقتی به این سئوال پاسخ داده شود آنگاه روشن می شود که اصولاً می توان در خصوص اتحادیه دار شدن شوراهای صنفی بحث کرد یا خیر؟»

■ **شوراهای صنفی در تشکیل اتحادیه دچار ایست می شوند**

محسن اسلامی مدیرکل امور فرهنگی وزیر علوم نیز می گوید: «با نگرش خام نمی توان به سمت تشکیل اتحادیه شوراهای صنفی رفت. پتانسیل شوراهای صنفی باید به حدی برسد تا بتوان به تشکیل اتحادیه فکر کرد. شوراهای صنفی نباید خود را در بحث تشکیل اتحادیه دچار ایست و سکته کنند چرا که تشکیل اتحادیه یک فرآیند است و باید در یک پروسه به نتیجه برسند.» او می افزاید: «اصولاً تشکیل اتحادیه برای هر تشکل هدف آخر است که اگر مجموعه‌ای در سطوح پایین تر ضعیف عمل کند و صرفاً به هدف آخر نگاه کند دچار تشدید ضعف می شود.»

■ **شوراهای صنفی به مسائل معیشتی بپردازند**

حسن مسلمی نایینی که مدیرکل امور دانشجویان داخل وزارت علوم است درباره تشکیل اتحادیه های صنفی دانشجویان می گوید: «استقلال دانشگاه ها که همه امور دانشگاه ها را به هیات امنای آن بازمی گرداند و موضوعات دانشگاه ها را با یکدیگر متفاوت می کند، خود به خود طرح تشکیل اتحادیه شوراهای صنفی را نیز منتفی می سازد.» او با اشاره به لزوم موضوع محور بودن فعالیت های تشکل های دانشجویی خاطر نشان می کند: «شوراهای صنفی باید به مسائل معیشتی و رفاهی بپردازند. در جایی که تشکل های سیاسی و فرهنگی وجود دارند لزومی برای ورود شوراهای صنفی به مباحثی غیر از مباحث رفاهی و معیشتی وجود ندارد.» مسلمی نایینی در نشست سال گذشته شوراهای صنفی نیز شرکت کرده بود و در پاسخ به دبیر شورای صنفی دانشجویان دانشگاه صنعتی اصفهان مبنی بر برنامه وزارت علوم در رابطه با اتحادیه شوراهای صنفی گفته بود: «برنامه‌ای در این زمینه وجود ندارد.»

■ **آرای دانشجویان دلیل مشروعیت فعالیت اتحادیه است**

حمیدرضا عاصمی در اواخر سال گذشته به دبیری اتحادیه شوراهای صنفی دانشجویان کشور انتخاب شد. اما او که نظری مخالف با نظر مدیران وزارت علوم دارد می گوید: «آرای دانشجویان به عنوان اصلی ترین دلیل بر مشروعیت فعالیت اتحادیه شوراهای صنفی است و آرای دبیران شوراهای صنفی دانشجویان دانشگاه های حاضر در دهمین نشست سراسری این تشکل به عنوان اصلی ترین حامی برای شورای مرکزی و هیات نظارت اتحادیه است.»

نهادهای حقوقی

نخستین گزارش غیردولتی ها از زندان های ایران

دیده‌بانی در جامعه مدنی

پدرام الوندی: «انتشار این گزارش نخستین تجربه دیده بانی جامعه مدنی درباره زندان های ایران است.» رئیس انجمن دفاع از حقوق زندانیان در روزهای آغاز سومین سال فعالیت نهاد غیردولتی متبوعش تصریح کرد نظارت نهادهای مدنی بر عملکرد نهادهای دولتی از جمله در زمینه مسائل زندانیان، جزء سازوکارهای پذیرفته شده در جهان است. نخستین گزارش یک نهاد غیردولتی درباره وضعیت زندان های ایران شنبه گذشته همزمان به دو زبان فارسی و انگلیسی منتشر شد. در این گزارش به مسائل و مشکلات مختلف زندان ها و زندانیان در ایران اشاره شده است و به‌رغم محدودیت های قانونی در ایران برای بازدید از زندان ها، بسیاری از مشکلات موجود را مورد بررسی قرار داده است. عمادالدین باقی، فریده غیرت و صالح نیکبخت که به ترتیب رئیس، نایب‌رئیس و سخنگوی انجمن هستند، در یک مصاحبه گروهی به سئوالات پیرامون مراحل و جزئیات تهیه این گزارش پاسخ دادند.

مسئله اعتبار گزارش اولین نکته‌ای بود که مورد اشاره عمادالدین باقی قرار گرفت: «در انتخاب تک تک جملات و گزارش ها دقت نظر شده و گزارش به گونه‌ای تنظیم شده که عبارات آن از منظر حقوقی قابل دفاع است.» باقی همچنین اشاره کرد گزارش هایی که مستند کاملی نداشته اند از منابع قضایی و مطلع مورد استعلام قرار گرفته اند تا هیچ شبهه ای در صحت گزارش باقی نماند: «متن اولیه حدود ۴۸ صفحه بود که با توجه به وسواس صورت گرفته برای صحت کامل موارد مندرج در گزارش، حجم نسخه نهایی آن به نیم تقلیل یافت.» باقی همچنین تاریخ تنظیم گزارش را پیش از وقایع اخیر آذربایجان و دستگیری رامین جهانبگلو اعلام کرد: «با توجه به همین مسئله، مسائل این دو پرونده در گزارش سال ۸۵ مورد بررسی قرار خواهند گرفت.» باقی کارکرد چنین گزارشی را کاهش تخلفات و پیشگیری از آنها از یک سو و ایجاد حساسیت درباره برخی موارد از سوی دیگر دانست: «به‌رغم محدودیت های موجود برای اولین گزارش از این دست، اما این روند ادامه خواهد یافت و تاخیر در ارائه این گزارش نافی ارزش های آن نیست.» فریده غیرت که علاوه بر انجمن دفاع نایب‌رئیس کانون وکلای دادگستری مرکز مهمترین نهاد غیردولتی وکلای ایران نیز است، درباره اهداف کلی انجمن در سال های کوتاه فعالیت، این اهداف را اعتمادسازی نسبت به مردم و دولت دانست: «تعامل و نه تقابل.» غیرت گفت که انجمن به دنبال آن بوده است رویکرد تعاملی با نهادهای قضایی را دنبال کند و عملکرد ذاتی یک نهاد غیردولتی را داشته باشد. غیرت دیگر دستاورد انجمن دفاع را سمینارهای برگزار شده دانست که آخرین آنها با مشارکت تعدادی از دانشکده های حقوق کشور و کانون وکلا با موضوع وکیل، دفاع و تحقیقات مقدماتی برگزار شد. وی انعکاس این همایش ها در قوه قضائیه و توجه مسئولین این قوه به عملکرد یک نهاد غیردولتی را از جمله نتایج مفید آنها دانست؛ هر چند مشکلات بسیاری درباره برگزاری آنها وجود داشته است: «حتی برای تهیه سالن برگزاری نشست ها دچار مشکلات عدیده‌ای بودیم.» غیرت در ادامه بندهای اصلی گزارش را نیز مورد بررسی قرار داد.

اولین سئوال طرح شده در این نشست درباره تعداد زندانیان سیاسی در ایران بود، موضوعی که معمولاً محل بحث میان نهادهای حقوق بشری و نهاد قضایی در ایران است. باقی این زندانیان را به دو دسته تقسیم کرد؛ یک دسته کسانی که فعالیت سیاسی مسلحانه داشته اند و دیگری کسانی که به جرایم عقیدتی و سیاسی در زندان هستند: باقی درباره سرانجام طرح آزادی دانشجویان زندانی گفت: قوه قضائیه با اعلام چنین خبرهایی در عده زیادی ایجاد انتظار می کند اما سرانجام این طرح ها را اعلام عمومی نمی کند و سبب ایجاد بی اعتمادی می شود: در مرحله بررسی تعداد دانشجویان زندانی بر اساس مصداق آن اختلافاتی به وجود آمد. زیرا برخی دستگیرشدگان حوادث دانشجویی مثل ۱۸ تیر دانشجو نبودند و بر سر اینکه آیا مشمول این طرح می شوند یا خیر اختلاف نظر است. باقی نکته دوم را آزادی درازمدت برخی زندانیان بدون مشخص شدن سرانجام پرونده آنها دانست: «قوه قضائیه هزینه زندانی بودن کسانی را می دهد که در مرحله های نامحدود هستند اما آزادی قطعی آنها اعلام نمی شود.» وی به چهار نامه انجمن اشاره کرد که رئیس قوه قضائیه بر روی آنها دستور داده اما در بخش های دیگر این نهاد بر روی دستور وی عملکرد مناسبی صورت نگرفته است. نیکبخت با تائید سخنان باقی به بخشنامه حقوق شهروندی اشاره کرد که به‌رغم ابلاغ آن هنوز در بخش هایی از قوه قضائیه انجام نمی شود. اعضای هیات مدیره انجمن دفاع مهمترین نیاز این انجمن برای یاری به زندانیان را امکان بازدید اعضای انجمن از زندان های کشور دانستند که به دلیل چندگانگی موجود در ساختار قوه تاکنون انجام نشده است. همچنین نیکبخت با تصریح بر اینکه انجمن دفاع از اتهام دفاع نمی کند و برایش نوع اتهام اهمیتی ندارد تصریح کرد: تنها هدف انجمن دفاع از حقوق متهم است و برای نمونه به بیش از یکصد مشاوره و مساعدت حقوقی انجمن در سال گذشته اشاره کرد. نیکبخت توان انجمن را محدود عنوان کرد و از وکلای سراسر کشور برای همکاری با انجمن تقاضای همکاری کرد. صالح نیکبخت سه دغدغه اصلی خویش به عنوان عضو هیات مدیره انجمن دفاع و یک وکیل سه مورد مهم را نقض حقوق زندانیان دانست: بازداشت های موقت طولانی برخلاف نظر قانونگذار، عدم حضور موثر وکیل در مراحل بازجویی و نگهداری و تبعید زندانیان به نقاطی بسیار دورتر از خانواده هایشان. وی همچنین درباره فعالیت های انجمن در مورد پرونده جهانبگلو توضیحاتی داد. نیکبخت اشاره کرد که انجمن نامه‌ای درباره وضعیت جهانبگلو تهیه کرده که به‌زودی برای وزیر اطلاعات ارسال خواهد شد. وکالت جهانبگلو نیز با توجه به رویه انجمن تنها پس از درخواست خانواده وی توسط انجمن صورت می گیرد که تاکنون چنین درخواستی از سوی خانواده وی صورت نگرفته است. فریده غیرت نیز در پاسخ به سئوالی درباره وضعیت کلی زندان های ایران با ابراز نارضایتی از وضعیت موجود گفت: «زندان و زندانی در ایران یک چیز فراموش شده بوده، اما در چند سال اخیر توجه بیشتری به این مسئله صورت گرفته است.»

نهادهای کارگری

حقوق های معوقه کارگران

گروه اجتماعی: تجمع اعتراض آمیز کارگران یک معدن در گیلان همچنان ادامه دارد. این کارگران ۱۷ ماه حقوق نگرفته اند و برای چندین بار متوالی تجمع کرده و از چند روز پیش تاکنون مقابل در ورودی این معدن جمع شده و خواستار حقوق معوق ۱۷ ماهه خود هستند. به گزارش ایلنا و طبق گفته کارگران این معدن، وزیر صنایع پاسخ نامه استاندار گیلان که خواهان واگذاری شرکت اکتشاف حفاری به شرکت دولتی تهیه و تولید بود را نداده است. کارگران این معدن گفته اند که در صورتی که به خواسته های آنها توجهی نشود برای چندین بار به تهران عزیمت خواهند کرد. در منطقه‌ای دیگر نیز در چند روز گذشته کارگران اخراجی یک شرکت نساجی در قزوین در مقابل اداره کار تجمع کردند. ۱۶۰ کارگر اخراجی این شرکت نساجی در اعتراض به اقدام مدیریت درخصوص جداکردن کارگران به عنوان تغییر ساختار و عدم دریافت بیش از دو ماه حقوق و مزایا از محل شرکت تا مقابل اداره کار شهر صنعتی البرز راهپیمایی کردند. گفته می شود این حرکت اعتراض آمیز کارگران هیچ نتیجه‌ای دربرنداشته است. در همین استان نیز بعد از گذشت چند روز سفر استانی رئیس جمهور مدیریت یک کارخانه تولیدی فرش، این کارخانه را تعطیل کرد. ایلنا گزارش داده است ۳۰۰ کارگر این شرکت به دلیل تعطیل شدن واحد تولیدی خود در مقابل استانداری قزوین تجمع کردند. به گفته نماینده کارگران استان قزوین هرچند مسئولان استانداری قول رفع مشکلات کاری کارگران را تا پایان روز چهارشنبه (امروز) داده اند اما کارگران این کارخانه تولید فرش با دریافت نکردن بیش از ۲ ماه حقوق و مزایا در سرگردانی و بلاتکلیفی به سر می برند. نماینده کارگران این استان مدعی است مدیریت در شرایطی نسبت به تعطیلی کارخانه اقدام کرده که پیش از این ۳۰۰ کارگر را به بهانه افزایش دستمزد سال ۸۵ از کار برکنار کرده بود. در همین شرایط رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانکاری اعلام کرده است: افزایش نرخ اشتغال دست یافتنی است ولی به شرطی که به پیشنهادات و توصیه های دست اندرکاران و کارشناسان اقتصادی و اجتماعی توجه و از بلوف سیاسی پرهیز شود. رجبعلی شهسواری – رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانکاری ـ اصرار وزارت کار بر اجرای سیاست تعیین دستمزد را موجب افزایش اخراجی های کارگاه های اقتصادی دانست و گفت: وزارت کار نباید در عمل سیاست هایی را اتخاذ کند که به جای افزایش اشتغال زایی از تعداد شاغلان کاسته و بعد تاکید بر تقویت بیمه بیکاری کند. به گزارش ایسنا، وی خواست اکثریت کارفرمایان را اخراج کارگران و لغو ماده ۲۷ و سپس هدایت بیکاران به دریافت بیمه بیکاری دانست و اظهار کرد: خواست اصلی کارفرمایان افزایش اختیار آنان برای اخراج کارگران است از سوی دیگر قراردادی که فیمابین وزارت کار و سازمان تامین اجتماعی در خصوص بیمه بیکاری منعقد شد تنها بر به جریان افتادن ماده قانونی به مرخصی رفته در خصوص بیکاری تاکید داشت. رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانکاری با تایید خبر بیکار شدن ۱۲ درصدی شاغلان به نقل از معاون وزیر کار در صورت پافشاری وزارت کار بر استمرار سیاست غیرکارشناسانه دستمزد دوگانه را موجب اخراج ۸۰ درصدی کارگران قرارداد موقت و تعطیلی بنگاه های اقتصادی ارزیابی و تاکید کرد: نرخ اشتغال زمانی رشد می کند که در کنار تکلیف بنگاه ها به پرداخت دستوری دستمزد، سیاست پشتیبانی و حمایت مادی و معنوی نیز توامان از سوی وزارت کار اتخاذ شود. این فعال کارگری رفع موانع تولید و پویا کردن اقتصاد را موجب پذیرش راحت تر سیاست تعیین دستوری دستمزد از سوی کارفرمایان دانست و افزود: اتفاق جالبی که در حال روی دادن است اینکه وزارت کار دستمزدها را افزایش می دهد، کارفرما بخشی از شاغلان را اخراج می کند و وزارت کار شاغلان بیکار شده را به دریافت بیمه بیکاری سوق می دهد، آیا این اتفاق جوابگوی سیاست اشتغال زایی برنامه چهارم توسعه است؟ شهسواری قدرت مدیریتی وزارت کار را مورد نقد قرار داد و تاکید کرد: زمانی می توان با مدیریت خوب مواد مربوط به اشتغال برنامه چهارم را پیاده کرد که از کارگران قراردادی به گونه‌ای حمایت شود که کارفرمایان به فکر اخراج آنان نیفتند. اخراج کارگر به بهانه افزایش دستمزد، بیچارگی و ضعف مدیریتی متولی اشتغال کشور را گوشزد می کند. او تعدیل حق بیمه سهم کارفرما و جایگزینی دولت در شرایطی که دولت بزرگترین بدهکار به سازمان تامین اجتماعی است را وهن جامعه بیمه‌ای دانست و اظهار داشت: دولت وقتی سال هاست سهم سه درصدی خود را به سازمان تامین اجتماعی پرداخت نکرده است با چه رویی می تواند دریافتی های فعلی سازمان را کاهش دهد؟ حال گو اینکه دولت قدرت مالی انجام چنین کاری را داشته باشد آیا در آینده ادعای مالک صندوق تامین اجتماعی را طلب نخواهد کرد؟ رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانکاری تخصیص بخشی از حساب ذخیره ارزی به سازمان تامین اجتماعی را موجب تقویت این سازمان اجتماعی دانست و تصریح کرد: اگر دولت از بیت المال مسلمین برای جمع کثیری از مسلمانان هزینه کند هرگز زمینه سهم خواهی او از سازمان تامین اجتماعی نیز ایجاد نمی شود. با تعیین سرانه برای هر یک از شرکت های صنعتی، معدنی، خدماتی و دیگر بخش های اقتصادی می توان به گونه‌ای از حساب ذخیره ارزی بهره برداری کرد که سیاست حمایتی دولت از بخش خصوصی نیز به صورت توامان محقق شود. این فعال کارگری ادعای وزارت کار بر کاهش چهار درصدی نرخ بیکاری سال دوم برنامه چهارم را بزرگتر از اندازه این وزارتخانه ارزیابی و تصریح کرد: این ادعا، ادعای بزرگی است که از عهده یک وزارتخانه و حتی یک قوه هم برنمی آید بلکه نیازمند همراهی، همکاری و برنامه‌ریزی حساب شده کل حاکمیت است. بررسی همه جانبه اشتغال زایی موضوعی است که باید با دید باز نگریسته شود.

نهادهای زیست محیطی

مالیات های سبز

گروه اجتماعی: کانون دیده بانان زمین یکی از تشکل های غیردولتی زیست محیطی در آخرین گزارش خود از تلاش جهانی برای اجبار آمریکا به قبول تعهدات پیمان کیوتو خبر داد. در سایت خبری این تشکل آمده است: بنابر گزارش سازمان ملل «انگلستان و سوئد تنها کشورهایی هستند که تاکنون به تعهدات خود در پیمان کیوتو (کاهش گازهای تولیدکننده گرمای جهانی) عمل کرده اند. اما سایر کشورها باید سیاست هایی مبنی بر «تجارت کربن» را اتخاذ کنند تا به اهداف پیمان کیوتو تا سال ۲۰۱۲ دست یابند.» به علت افزایش بیش از حد گازهای گلخانه ای و برای چگونگی مقابله با آن در ۲۶ مه ۲۰۰۶ (۵ خرداد ۱۳۸۵) اجلاس سالیانه سازمان ملل به مدت دو هفته در بن آلمان برگزار می شود. در این اجلاس نمایندگان ۱۶۰ کشور برای یافتن راهکاری در جهت مقابله با تغییر آب و هوا گردهم آمده اند. این مذاکرات دو هدف را دنبال می کند: از یک سو، آنها در پی اعمال روش های جدی تر و سخت تری برای کشورهایی هستند که به تعهدات خود (کاهش گازهای گلخانه ای) در سال ۱۹۹۷ که تا سال ۲۰۱۲ باید اجرا می شد عمل نکردند. از سوی دیگر هدفی که کمتر رسمیت پیدا کرده تلاش آنها در جهت انجام مذاکراتی میان نمایندگان آمریکا (دولت واشینگتن) و سایر کشورهایی است که بیرون از پیمان هستند تا آنان را مجبور کنند که وارد سیستم کنترلی شده و تعهدات پیمان کیوتو را بپذیرند. گفتنی است بر اساس آخرین گزارش سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا از ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۴ میزان گازهای گلخانه‌ای در ایالات متحده ۱۶ درصد افزایش یافته است. در حالی که آمریکا بزرگترین تولیدکننده دی اکسید کربن و سایر گازهای گلخانه‌ای در جهان است اما تعهدات کاهش گازهای گلخانه ای را در پیمان کیوتو، رد کرده است. ریچارد کیلی رئیس برگزاری اجلاس سازمان ملل به آسوشیتدپرس گفت: «هر دو جریان خیلی نرم و آهسته پیش می رود، این بدین معنا است که در دو سه سال آینده مذاکرات بسیار جدی تری انجام خواهد شد!» همچنین در این اجلاس دانشمندان شواهد خود را از افزایش تغییرات آب و هوای زمین به شرح زیر بیان کردند:

■ نمایشگرهای ماهواره های ناسا نشان می دهند میزان ذوب شدن یخچال های گرینلند نسبت به سال ۱۹۹۶ دوبرابر شده و اینچنین ذوب شدن یخچال ها موجب افزایش سطح دریاها می شود بنابراین هرچه هوا گرمتر شود سطح آب دریاها بیشتر خواهد شد.

■ بنابر آخرین اندازه گیری های کشور استرالیا در ۱۳ سال اخیر آب دریاهای جنوب اقیانوس آرام «جزایر تانگا» ۴ اینچ (۱۰ سانتی متر) بالاتر آمده است.

■ براساس گزارش رسمی ایستگاه های کنترلی، گرم تر شدن آب ها مخاطراتی را به دنبال خود دارد و در سال گذشته سبب نابودی یک سوم از صخره های مرجانی کارائیب شده است.

■ بنابر گزارش ناسا و سازمان هواشناسی جهانی از نیمه قرن ۱۹ که ثبت آب و هوا صورت گرفته سال ۲۰۰۵ گرم ترین سال در این مدت بوده است. گرم شدن زمین شتاب گرفته است و هر دهه ۰/۲ درجه سانتیگراد درجه حرارت بالا می رود.

با تولید خودروها و اجرای طرح های نیروگاهی و استفاده از سایر سوخت های فسیلی، اتمسفر کنونی ما نسبت به قبل از انقلاب صنعتی، یک سوم دی اکسید کربن بیشتری را دربر گرفته است. گروه بررسی آب و هوای سازمان ملل در سال ۱۹۹۲، ۳۵ کشور صنعتی را وادار کرد که انتشار گازهای گلخانه ای خود را تا ۵ درصد از سال ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۲ کاهش دهند و برای برخی از کشورها نیز محدودیت های جداگانه ای را الزام کرد. با این حال بنابر گزارش واصله از ۱۸ کشور تنها انگلستان و سوئد با تعیین سیاست های جدید به هدف پیمان کیوتو رسیده اند. متخصصان سازمان ملل در گزارش مشروح در اجلاس بن بیان داشتند که: انگلستان با تغییر سوخت نیروگاه ها با استفاده از گاز طبیعی به جای ذغال سنگ سبب کاهش ۱۹ درصدی انتشار گاز گلخانه‌ای تا سال ۲۰۱۲ شده، یعنی ۱۲/۵ درصد بیش از معاهده کیوتو میزان گاز گلخانه ای خود را پایین آورده است. طرح های سوئد یک درصد کاهش را ایجاد کرده اگرچه سوئد با پیوستن به برنامه توافقی «سوخت اشتراکی» اتحادیه اروپا که در راستای اهداف توکیو است، تا ۴ درصد دیگر انتشار گازهای خود را کاهش خواهد داد. اما اقتصادهای در حال رشدی چون اسپانیا و یونان درخواست کرده اند که از میزان مجاز تعیین شده فراتر روند (یعنی بیشتر گاز تولید کنند). کانادا با اینکه کاهش ۶ درصدی را هدف خود قرار داده بود اکنون می گوید نسبت به سال ۱۹۹۰، ۳۰ درصد بیشتر گاز تولید کرده است. برخی از کشورها طرح گرفتن مالیات های سبز برای کاهش استفاده از سوخت های فسیلی را به کار می برند. اما به نظر می رسد بزرگترین پیشرفت از طریق مکانیسم های کیوتو، سرمایه گذاری در انرژی پاک و پروژه های مشترک با سایر کشورها حاصل شود. مثلاً هلند که تا سال ۲۰۱۲ کاهش ۶ درصدی را هدف خود قرار داده با پروژه های کنونی اش موجب کاهش یک درصدی شده اما با برنده شدن در مناقصه سازمان ملل در ایجاد نیروگاه های بادی در «داچ» هندوستان با استفاده از اعتبار «تجارت کربن» موجب کاهش تولید گاز آلاینده بیشتری خواهد شد (در مورد تجارت آلاینده های کربنی قبلاً در این سایت مطلبی ارائه شده است) و تاکنون ۱۷ کشور گزارش پیشرفت خود را به کیوتو نداده اند. در واشینگتن دولت بوش می گوید که از کاهش داوطلبانه صنایع و از سرمایه گذاری های دولت در استفاده از تکنولوژی های پاک برای کاهش انتشار گازهای آلاینده اطمینان دارد. گرچه در ماه آوریل ممیزین اداره حسابرسی دولت گزارش دادند که بر کاهش تولید تخمینی داوطلبانه نظارت کافی و مناسبی نمی شود! کاخ سفید معتقد است اجرای اهداف پیمان کیوتو ضربه شدیدی بر اقتصاد آمریکا وارد می سازد و مدعی است که چرا چین، هندوستان و سایر کشورهای فقیرتر اما با رشد سریع تر اقتصادی از پیمان کیوتو مستثنی هستند.

نهادهای زنان و جوانان

خیریه‌ای بزرگ به نام مرکز امور زنان

گروه اجتماعی، ثمانه قدرخان: زنانی که در دولت احمدی نژاد منصوب شدند همراه سئوالاتی عجیب آمدند. عملکرد آنها هنوز قابل تحلیل نیست چون گذشته ای ندارند اما برنامه هایشان عجیب ترین پرسش ها را برای فعالان زن به همراه آورده است. اولین نشست مطبوعاتی رئیس جدید مرکز امور زنان دولت احمدی نژاد هم خبرنگاران را گیج کرد چراکه سیاست های بسیار جدید و ناهماهنگ به عنوان برنامه های این مرکز طرح شد و عملکرد فعالان زن دولت خاتمی به کلی نفی شد. فخرالسادات محتشمی پور فارغ التحصیل دکترای تاریخ که دولت خاتمی را در سمت معاون وزیر کشور در امور زنان و رئیس دفتر مشارکت زنان وزارت کشور تجربه کرد ابهامات بسیاری بر عملکرد آینده مرکز امور زنان دولت نهم پس از بیان سیاست های این مرکز عنوان می کند. وی گفته های خود را با شرایط انتخابات ریاست جمهوری مرحله نهم آغاز کرده و می گوید: «با توجه به اینکه مطالبات زنان در هشت ساله اصلاحات بسیار روشن شده بود و جامعه و افکار عمومی هم نسبت به حقوق زنان رشد چشمگیری پیدا کرده بود تقریباً همه کاندیداها نسبت به مسئله زنان توجه نشان دادند و سعی کردند در برنامه های انتخاباتی و شعارهای تبلیغاتی خودشان این توجه را نشان داده و بیان کنند ولی تنها کاندیدایی که هیچ اصراری نداشت تا بحث زنان را به آن شکل که مورد نیاز جامعه و جامعه زنان است مطرح کند محمود احمدی نژاد بود. ایشان در گفت وگوها و برنامه های خود به صورت رسمی اعلام کرد که به تبعیض مثبت برای زنان اعتقادی ندارد و نمی خواهد شرایطی را برای بهبود وضعیت زنان فراهم کند از این جهت که تبعیض مثبت برای زنان تلقی شود.» بنابراین می شد پیش بینی کرد در دولت جدید سمت و سویی که دولت اصلاحات برای بهبود وضعیت زنان و به خصوص به رسمیت شناختن تبعیض علیه زنان و برنامه ریزی برای رفع آن پی گرفته بود، دنبال نشود و حتی نادیده گرفته شود.

فخرالسادات محتشمی پور با تاکید بر اهمیت نقش زنان در اصول قانون اساسی معتقد است: «در اصول قانون اساسی بحث زنان مورد توجه قرار گرفته است البته بعضی موارد در موضوعات عمومی مطرح شده است و دو اصل هم مشخصاً مربوط به حقوق زنان است بنابراین در اصل ۱۹ قانون اساسی تبعیض جنسیتی نفی شده است. اصل ۲۲ قانون اساسی می گوید همه افراد ملت اعم از زن و مرد در برابر قانون یکسان و از همه حقوق انسانی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی برخوردار هستند و اینجا تاکید بر حقوق در معنای عام است و اعلام نکرده حقوق انسانی زن فقط در چارچوب خانواده و در رابطه همسری و مادری و فرزندی خلاصه می شود. اصل ۲۱ هم به صورت مشخص در مورد حقوق زنان است و گفته شده دولت موظف است حقوق زن را در تمام جهات با رعایت موازین اسلامی تضمین کند و امور زیر را انجام دهد که اولین آن ایجاد زمینه های مساعد برای رشد شخصیت زن و احیای حقوق مادی و معنوی است.» وی ادامه می دهد: «می بینید که تاکید بر حقوق مادی و معنوی در کنار یکدیگر است.»

محتشمی پور با اشاره به تحولات اجتماعی و مطالبات گسترده زنان تصریح کرد: «در کنار این موارد دیدگاه های دیگری هم وجود که می گوید زنان نیازهایی فراتر از آنچه در قانون اساسی آمده دارند و بازنگری قانون را مطرح می کنند.»

وی با اشاره به صحبت ها و توافقات انجام شده در مورد خلأهای قانونی در ارتباط با حقوق زنان عنوان می کند: «صحبت هایی با قوه قضائیه شده بود و قول داده بودند که قوه قضائیه تلاش کند در مواردی که خلاء قانونی وجود دارد، بازنگری شود و در این ارتباط همیشه ما را به صبر و شکیبایی بیشتر دعوت کردند.» محتشمی پور توضیح داد: «انتظار می رود دستگاه های متولی زنان در این زمینه دقت و توجه بیشتری نشان دهند ولی همه این اشارات به این منظور صورت گرفت تا گفته شود که وقتی قانون اساسی جمهوری اسلامی نوشته شده است بی توجهی به زن و شخصیت زن صورت نگرفته است و از همان ابتدا به این مسئله توجه شده و شورای فرهنگی اجتماعی زنان که شکل گرفت این بحث را دنبال کرد که رشد شخصیت زن محقق شود و شخصیت های شناخته شده‌ای هم عضو این شورا بودند.»

این پژوهشگر تاریخ با تاکید بر آموزه های دینی و سیاسی در مورد اهمیت فعالیت های اجتماعی زنان می گوید: «جمله مهم امام خمینی فصل الخطاب است برای فعالیت های اجتماعی زنان که گفته اند زنان باید در مقدرات اساسی مملکت دخالت کنند که هر یک از این واژه ها بار معنایی خاصی دارد. هم «باید» دارد و هم «مقدرات اساسی مملکت» که منظور از این مقدرات فقط حفظ خانه و خانواده و تربیت فرزند نیست. مقدرات اساسی یعنی سیاست داخلی و خارجی، اقتصاد و فرهنگ. منظور امام دخالت زنان در امور کشور است نه اینکه بنشینند تا دیگران برای آنها تصمیم بگیرند و زنان بروند حق و حقوق خود را مطالبه کنند.»

وی ادامه می دهد: «همه این موارد باعث شد که دولت اصلاحات و مجلس ششم توجه بیشتری را نسبت به حقوق زنان نشان دهد و به ویژه تلاش کند تا مطالبات واقعی زنان را احصا کند که این کار با نظرسنجی و نیازسنجی های علمی انجام شد، چه برای دختران جوان و چه برای زنان که براساس این نیازسنجی ها برنامه ریزی هایی هم انجام شد.»

وی تاکید دارد: «در دوره اصلاحات تشکیلات زنان به عنوان مکانیسم های نهادین برای بهبود وضعیت زنان در نظر گرفته شد. ما تلاش کردیم در ابتدا موارد تبعیض آمیز را در قوانین، رویه ها و آیین نامه ها و حتی فرهنگ موجود جامعه شناسایی کنیم و برای رفع آن برنامه ریزی کنیم که در بعد فرهنگی آن نیاز به تلاشی بسیار داشت. خوشبختانه تحولات سیاسی و اجتماعی باعث شد یکسری کلیشه های جنسیتی تغییر کند و باورهای غلط تصحیح شود و باور عمومی نشان از تغییر داشت هر چند کتاب های درسی ما کلیشه های جنسیتی را ترویج و نهادینه می کرد و نشانه های تبعیض در آمیزه های فرهنگی ما حضور داشت.»

وی ادامه می دهد: «نقشی که خود زنان ایفا کردند تاثیرگذاری بیشتری در اصلاح نگرش ها داشت به خصوص در استان ها. مدیران مرد بدون دیدن آموزش های لازم فقط به این دلیل که مجبور شده بودند از زنان در رده های مدیریت میانی استفاده کنند، آنها را به کار گماشته بودند و شناخت آنها نسبت به زن و توانمندی های او تغییر پیدا کرده بود و به این موضوع اذعان داشتند.» وی با اشاره به سیاست های دولت جدید در قبال مسائل زنان عنوان می کند: «به نظر می رسد سیاست های جدید به هیچ وجه نمی خواهد مسئله تبعیض را درک کند و قبول کند که وجود دارد و این بسیار بد است. وقتی ما به یک ضعف اذعان داریم و اعلام می کنیم که توان برطرف کردن آن را نداریم قابل قبول است و همه کمک می کنند تا مشکل حل شود. ولی وقتی شما صورت مسئله را پاک می کنید دیگر کسی برای حل مسئله تلاش نمی کند.»

محتشمی پور ادامه می دهد: «ما مشکلات زنان را فقط در حوزه های سلبی نمی بینیم و فقط مقابله با آسیب های اجتماعی مرتبط با زن